

Demano la paraula

Sr. Jaume Padró Martí, no tenia el gust de coneixe-l, emperó el seu article-sermó publicat en el No. 37 de la revista «Pro Patria» m'ha donat ocasió de coneixe-l, i encare que no personalment, poc se n'hi falta.

Vosté no em coneix a mi ¿veritat? Doncs jo soc en Blanch, l'autor d'aquell article que va sortir baix el seudònim de *Franc*, un paragraf del qual vosté fa al·lusió en son esmentat article-sermó. I com que soc enemic de que les coses quedin a mitjes, per a presentar-me a vosté hi adoptat el mateix sistema per a que em coneixés; aixís quedem que ja ens coneixem ¿veritat? Doncs bé, are escoltim.

Aixó que vosté tan estranya i que tan l'horroritza de que digui que els catalans debem fer patria catalana és lo més senzill del món, i cregui, Sr. Padró, que desgraciadament no em sigut nosaltres els que havem donat aquesta innovació per aquestes terres.

Vosté ha sentit a parlar de *La Nova Catalunya*, de l'Havana, de *Germanor*, de Santiago de Xile, de *Ressorgiment*, de Buenos Aires, de *Foc Nou*, de Montevideo? ¿I d'uns centres catalans a l'Havana, Santiago de Cuba, Guantánamo, Camagüey, Buenos Aires, Mendoza, Santiago de Xile, Valparaíso, Concepción, Yquique, Montevideo, Asunción, etc? ¿I de la nova entitat que s'ha constituït a Buenos Aires i que té per nom «Unió Nacionalista Catalana», quina es proposa desenrotllar una intensa i activa campanya en favor dels ideals nacionalistes que animen en el dia de avui a l'immensa majoria dels catalans, segons diuen en les cartes de notificació de llur constitució?

Qué li sembla si fan pila els egoistes, segons vosté, i els mals espanyols? ¿Joh, aixó es vergonyós! ¡N'hi ha per a donar-se de baixa del germi! pensarà vosté. Creguiu que faria mal fet perque després s'en penediria.

Jo, senyor Padró, per a demostrar que soc espanyol no tinc cap necessitat de publicar professions de fé; quan hi escrit en castellà, hi conservat sempre mon criteri. Apart de català, soc espanyol, però no espanyolista; parlo el castellà perque és una llengua armoniosa, emperó estimo molt més el català perque amb aquesta llengua penso, perque amb ella recordo moltes coses que els que tenim sentits no podem oblidar, i en fi, perque ella és el lligam que'm lligarà eternament amb Catalunya, i conste-li, Sr. Padró, que no pretenc ferir la seva susceptibilitat de *buen español*, ans al contrari, respecto la seva manera de pensar, perque allavors sí que fora esser egoista.

Els catalans que venen a les Amèriques poden dedicar-se al trevall; jo em dedico al meu, i aquest és escriure, emperó escriure per a fer quelcom pràctic, no escriure ni parlar per a veurem el meu nom en lletres de motllo o donar-me llustre.

Sento que vosté hagi sofert una equivocació al jutjar-nos en la nostra missió; en dic missió perque aquelles coses que es fan inspirades en el més gran del desinteressos i amb la fe de que es defensa una causa justa, no són altre cosa que missions imposades per l'apostolat de la justícia i de la raó.

¿No li sembla aixís, senyor Padró?

El fer patria catalana no vol dir que parlem mal d'Espanya i que cantem *Els Segadors* a tot drap; tampoc vol dir que al comprador que vingui li parlem en català si ell és castellà; no Sr. Padró, no; res d'aixó.

Jo li recomano un article que vaig escriure en el primer número de «CANIGO», i perdoni que li demani un segon *antojo*, i veurà quina és la manera que entenc de fer patria catalana. En aquell article jo escribia lo següent: «Es necessari que els problemes catalans siguin coneguts fora de Catalunya amb el fi de que els seus detractors la coneixin de ben aprop; s'imposa el reconeixement de les nostres aspiracions polítiques, que no són altres que el bé de Espanya, d'aquesta Espanya que molts diuen que desconeixem».

I més avall afegia: «Catalunya s'ha fet gran perque dintre de cada català hi ha un sentit concret (allavors vosté encare no havia escrit a «Pro Patria») de la nacionalitat. Quan ensenyem una cosa feta a Catalunya i feta per catalans, no podem amagar el nostre orgull, l'orgull de la raça: som nacionalistes encare que no volguem», en fi, llegeixi l'article i veurà com entenem el treballar i fer patria catalana, que crec és una mica diferenta de com la interpreta vosté.

Si fos possible analitzar els sentiments regionals de tot espanyol que viu a les Amèriques, hi trobariem a un aimador que venera espiritualment llur regió amb tot